

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg kan forstå, at statsministeren faktisk bekræfter Berlingske Tidendes artikel den 30. november, og skal blót spørge, om statsministeren mener, at det, der er foregået, ligger inden for rammerne for embedsmænds arbejde, sådan som det f.eks. er belyst i »Faglige etiske principper i offentlig administration« fra 1993, et skrift, som er udgivet af DJØF's faglige etiske gruppe med formanden Lars Nordskov Nielsen som pennefører. Også i betænkning nr. 1354 fra maj 1998 om forholdet mellem ministre og embedsmænd er sagen beskrevet.

Har man efter statsministerens opfattelse holdt sig inden for de grænser, som er afstukket i disse to skrifter?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Der har været en del spørgsmål, som jeg gerne vil besvare, og derfor når jeg ikke det hele i første runde, men jeg vil gerne følge op i de følgende runder.

Må jeg først sige til hr. Kristian Thulesen Dahl: Der er såmænd ingen grund til at tage de store sko på i denne her debat. Jeg kan bekræfte det, som hr. Arne Melchior var inde på. Det er min samlede vurdering, at det arbejde, der her er udført, ligger inden for de rammer, som vore medarbejdere i centraladministrationen naturligt skal holde sig inden for. Jeg finder ikke, at vores medarbejdere i denne sag har overskredet grænserne for embedsmændenes arbejde med politiske spørgsmål.

Lad mig indledningsvis også bemærke til hr. Kristian Thulesen Dahl, at det jo ikke er en valgkamp, vi her taler om; det er en folkeafstemning, og det er vigtigt at skelne mellem de to ting. Der var tale om en folkeafstemning om et af regeringens fremsat lovforslag, og det bekræftes jo også af den kendsgerning, at Folketinget under debatten op til folkeafstemningen arbejdede videre som normalt.

Jeg kan derfor sige til hr. Arne Melchior og også til hr. Frank Dahlgaard, at hvis vi tager betænkningen fra september 1993, som hr. Frank Dahlgaard refererede til, er det min vurdering, at vi er inden for de rammer, vi skal være inden for. Tillad mig blot at bringe et kort citat fra side 122:

»Til rådgivningen om gennemførelse ...« – det taktiske, om man vil – ... hører også rådgivning om og bistand ved den mediemæssige behandling af sagen. I det danske politiske system er relationerne til pressen blevet en så væsentlig og

integreret del af det politiske arbejde, at det er utænkeligt, at embedsapparatet ikke bistår politikerne med pressemeddelelser, taler, artikler osv. ...« – det var det, hr. Arne Melchior refererede til – ... I praksis vil en del af dette arbejde bestå i at »propagandere« for den politik og de synspunkter, som den politiske ledelse har, så længe hensynet til sandfærdighed tilgodeses.«

Det er det også blevet i denne sag, og derfor kan jeg bekræfte hr. Arne Melchior's opfattelse af sagen. Det er sådan, som hr. Arne Melchior netop understregede, at vi har gode, loyale og dygtige medarbejdere i centraladministrationen, som til enhver tid skal betjene ministrene inden for de rammer, vi her taler om, sådan som hr. Arne Melchior præcist beskrev det.

Vi har altså også idé- og tankefrihed her i landet, og det er dét, der er baggrunden her. Der er sket det, at nogle tidligere økonomiske vismænd har henvendt sig og har spurgt: Er der noget vi kan gøre? Vi tror på, at det her er bedst for Danmark, og det er der også andre, der har funderet over. Og det kom der så en annonce ud af.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg bliver altså ikke mindre rystet over at høre statsministerens svar.

Det ville dog have været til at forstå, hvis der var blevet svaret: Ja, det er altså sket, men det var ikke normal procedure, og det er måske noget, der kan diskuteres, så det vil der blive taget højde for fremover. Men det er ikke det, vi hører. Det, vi får at vide, er, at det er business as usual, og at det er statsministerens vurdering, at det helt klart ligger inden for rammerne for, hvad en regering kan bruge embedsmændene til i spillet om befolkningens gunst i en folkeafstemningssituation, og derfor synes jeg, det er endnu mere grotesk, end vi umiddelbart fik indtryk af i første omgang.

Jeg har stillet et spørgsmål, som jeg gerne vil bede om svar på: Er det statsministerens vurdering, at det er i Økonomiministeriet, man på den ene eller den anden måde har samlet den personkreds, der skulle indgå i denne annonce, altså de tidligere vismænd og økonomer, der skulle indgå i annoncen? Dernæst har statsministeren jo givet indtryk af her under spørgetiden, at det var de tidligere vismænd selv, der havde ønsket en sådan annonce, så derfor vil jeg gerne bede statsministeren forklare, hvordan det skal ses i sammenhæng med det, bl.a. professor Hans Zeuthen udtaler til Berlingske Tidende torsdag den 30. november 2000: